

ת"פ 55018/10/18 - מדינת ישראל, משטרת ישראל, תביעות שלוחת רמלה נגד עמאד ג'ית

בית משפט השלום ברמלה
ת"פ 55018-10-18 מדינת ישראל נ' ג'ית(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט, סגן הנשיאה מנחם מזרחי
מדינת ישראל משטרת ישראל תביעות
שלוחת רמלה באמצעות ב"כ עוה"ד חן
זעור

המאשימה

נגד

עמאד ג'ית (עציר) באמצעות ב"כ עוה"ד
עבד אבו עאמר

הנאשם

גזר - דין

א. כתב-האישום:

לאחר ניהול הליך של הוכחות, הורשע הנאשם בעבירות של **איומים** לפי סעיף 192 לחוק העונשין התשל"ז - 1977 ו**העלבת עובד ציבור** לפי סעיף 288 לחוק הנ"ל.

בתאריך 16.10.18 התקיים דיון בעניינו של הנאשם בבית-משפט השלום בירושלים, בפני כב' השופט ירון מינטקביץ.

במהלך הדיון, הפריע הנאשם לקיומו של הדיון התקין והוא הוזהר בידי השופט שאם ימשיך בהתנהגותו יוצא מן האולם.

בהמשך אמר לשופט: "אני אחתוך אותך בגרון, אתה היטלר, אתה גרמני. אני אחתוך את עצמי, אתה לא מכיר אותי", תוך שהחווה על גרונו תנועה של שיסוף.

אפנה בעניין זה אל הממצאים והמסקנות שבהכרעת-דיני מתאריך 14.4.19 שאותם יש לקרוא אל תוך גזר-דין זה.

ב. מתחם ענישה:

בדברי האיום המתוארים בכתב-האישום ובדברים הנוספים שאמר כלפי השופט, פגע הנאשם **בערכים המוגנים הבאים:**

ראשית, הזכות לביטחון ושלומו של אדם בכלל, תחושת הביטחון ושלוות הנפש של השופט, כפרט.

שנית, בזכות החוקתית, המוכרת, המעוגנת באינטרס ציבורי רב מעלה, המאפשרת לשופט היושב בדין להפעיל את שיקול דעתו באופן אובייקטיבי, ללא הפרעה, ללא חשש ומורא.

שלישית, כבודה של מערכת המשפט, אמון הציבור בה, פגיעה בשלטון החוק ובעצמאות הרשות השופטת.

על חומרת עבירת האיומים כלפי שופט, יפים דבריו של בית-המשפט העליון בע"פ 1867/01 **מיארה ואח' נגד מדינת ישראל** (20.5.01):

"...בית-המשפט, ברגיל, אינו מצוי בעימות עם מי מהצדדים. הוא המכריע במחלוקות ואינו שותף להן.... אמת, **איום על שופט, בין במשתמע ובין במפורש, הינו דבר חמור אשר פוגע בעקרונות היסוד של שיטתנו. הוא מהווה פגיעה קשה בשלטון החוק, ככלל, ובפעילות מערכת בתי-המשפט, בפרט. יש לעוקרו מן השורש ולגנותו בכל פה. זאת ועוד, איום על שופט על-ידי בעל-דין משמעו ניסיון ליצור מעורבות אישית של השופט בסכסוך המתברר בפניו ולהטות משפט על-ידי פגיעה באובייקטיביות השיפוטית...**"

נוכח עקרון ההלימה, התכליות הנ"ל העומדות אחר העבירות, בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בתחום אני קובע כי **מתחם הענישה בתיק זה נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל.**

אפנה אל פסק הדין הבאים, שאותם יש לאבחן הן לקולה והן לחומרה:

רע"פ 8656/09 **רענן נגד מדינת ישראל** - (29.10.09) (נשוא ת"פ (ת"א) 8425/08 **מדינת ישראל נגד אביגדור רענן** (24.6.09) - דובר בנאשם שאיים על שופטת בעת שהתנהל דיון כי "**אני מזהיר אותך... אני אלחם בך אני אראה לך מי את, את לא תשבי בכיסא הזה... אני אשתמש בדרכים הכי קיצוניות שאני אוכל בשביל להשאיר את הילדים, אני יודע איפה את גרה, אני יכול להוריד אותך מהכיסא הזה, אני יודע להגיע אליך**".

בית-המשפט גזר על הנאשם, בן 52, בעל עבר פלילי לא ממן העניין, אב לאישה ולילדים בעלי צרכים מיוחדים, **4 חודשי מאסר בפועל ומאסר על תנאי.**

באותו גזר-דין קבע בית-משפט קמא ואני מסכים לקביעתו, כי:

"בעידן האלימות של ימינו, כאשר איומים כלפי אנשי ציבור, בכללם שופטים, הפכו חזיון נפרץ, ובמציאות שבה יותר משופט אחד במערכת המשפט נתונים תחת אבטחה בשל איומים על רקע מילוי תפקידם, המסר העונשי שצריך לצאת מבין כתליו של בית המשפט חייב להיות ברור וחד משמעי. השמעת איומים כלפי איש ציבור, על אחת כמה וכמה כלפי שופט, היא רעה חולה שנועדה להטיל פחד אצל מי שאמור למלא תפקידו ללא מורא וחשש. בכוחם של איומים כאלה לא רק לפגוע בשלוות הנפש והחירות האישית של המאויים, אלא אף לפגוע באושיות הדמוקרטיה. איומים המושמעים כלפי שופט ביחס למילוי תפקידו השיפוטי פוגעים בערך חברתי מהותי ויסודי שתכליתו שמירה על היכולת של השופט לתפקד באופן עצמאי ובלתי תלוי. כל זאת נכון, ללא קשר לשאלה אם השופט המסוים מודע לאיום כלפיו, או לא. איום מסוג כזה מערער את הסדר הציבורי ויש בו כדי לזעזע כל אדם השומע את האיום ונחשף אליו... שיקולי הענישה במקרה כגון זה שלפנינו אינם מסתכמים רק בשיקולי גמול והרתעת הנאשם, אלא כוללים גם את הרתעת הרבים".

ברע"פ 1825/11 **פינקו נגד מדינת ישראל** (9.3.11), דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות לערער של נאשם שהורשע על-פי הודאתו כי איים על שופטים בשלושה מקרים שונים ("הרצח של השופט הבא בישראל זה רק עניין של זמן"), לא הביע חרטה על כך ונגזרו עליו **7 חודשי מאסר בפועל**, שבעה חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 5,000 ₪.

ברע"פ 4236/12 **יוסבשוילי נגד מדינת ישראל** (3.6.12), דחה בית-המשפט העליון בקשת רשות לערער של נאשם שהורשע על-פי הודאתו באיומים על **תובע משטרה** במהלך משפט שהתנהל נגדו על אף שלטענתו הייתה זו התפרצות רגשית שעליה התנצל. נגזרו עליו **12 חודשי מאסר בפועל** במצטבר לכל עונש שמרצה ומאסר על תנאי בן 6 חודשים.

בע"פ (ב"ש) 7293/02 **אלי ששון נגד מדינת ישראל** (13.10.04), נדון ערעורו של נאשם שהורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איום כלפי שופט בכך שאמר "אם המדינה לא תשלם על יום יומיים שאני במעצר, המצב שלו יהיה חמור, הוא עלול להיפגע, לא יעבור לו בקלות ואותו שופט אני יפגע בו ואני יצא זכאי...אני אראה לו, אני נביא, אני ישים את כולם בתחת שלי, כל השופטים, אני לועג להם לשופטים...".

בית-המשפט גזר עליו **4 חודשי מאסר לריצוי בפועל** (לאחר סירוב הממונה לבצען בעבודות שירות בשל מחלת סכיזופרניה) ו-8 חודשי מאסר על תנאי. בית-המשפט המחוזי דחה את הערעור על הכרעת הדין אך שינה את גזר הדין באופן שבו יבוטל עונש המאסר בפועל ויוותר על כנו עונש המאסר על תנאי, זאת משום שבית המשפט גזר את הדין ורק לאחר מכן התקבלה חוות דעת הממונה שאינו מתאים לביצוע עבודות שירות, משום חלוף הזמן וכי עמדת התביעה אינה עוד למאסר בפועל.

בת"פ (קריית שמונה) 30547-07-16 **מדינת ישראל נגד טס** (27.9.17), הנאשם הורשע בעבירת איומים כלפי שופטת שדנה בהליכים שהנאשם היה צד להם. הנאשם שלח מכתב תלונה על השופטת לנציב תלונות הציבור על השופטים,

הנציב העביר את המכתב להתייחסות השופטת, במכתב צוינו הדברים הבאים: "...השופטת משוחדת... עורכי דין שונים אף הביעו את זעמם בכך שתמכו בדעה **שמן הראוי לירות בה ובמקורביה, או לשלוח אותם להשמדה יצירתי יותר**...אני מעבר להיותו פגוע וצמא דם פועל כאזרח הגון המתלונן על התנהלות ממסדית לא ראויה". מתסקיר שירות המבחן עלה כי הנאשם סובל מהפרעות נפשיות, ציין כי לא איים ולא התכוון להוציא את איומו לפועל אלא רק להביע כעס, לבסוף המליץ על העדפת הפן השיקומי. הנאשם הצטער על מעשיו, הודה ללא הסדר. נקבע כי התוכן שהובא לידיעת השופטת הינו "עוכר שלוה ויש בו פגיעה ממשית בערכים המוגנים".

נקבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי מאסר בפועל. הוטלו על הנאשם **4 חודשי מאסר על תנאי ושל"צ בהיקף 120 שעות**, צו מבחן והפעלת התחייבות על עבירת איומים מהעבר.

בת"פ (פ"ת) 45960-09-16 **מדינת ישראל נגד ש"י** (23.4.18), הנאשם הורשע, לאחר שמיעת ראיות, בעבירת איומים עת אמר כי "**אני אשרוף את השופט נחשון פישר, אני אביא בנזין ואשרוף אותו...**" אני אקח בנזין ואשרוף את בית-המשפט ואת השופט הבן זונה הזה". בית-המשפט הדגיש כי "מנגד, אין להתעלם מכך שהדברים נאמרו ברגע של כעס ותסכול מצד הנאשם במהלך הליך גישור בו ציפה שענייני בני הזוג כולם יוסדרו כמקשה אחת...כאשר התחוויר לנאשם...הנאשם כשל בלשונו והגיב באיומים בהם הורשע".

נקבע כי המתחם ההולם נע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שירות ועד שנת מאסר בפועל. על הנאשם, בעל עבר פלילי, בן 62, סובל ממחלה הפוגעת בעיניו, שבעברו ניסיון אובדני, כאשר ברקע סכסוך קשה בינו לבין פרודתו הנוגע לבתו הקטנה, נקבע כי עונשו יהא באמצע המתחם, נגזרו עליו **6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, 6 חודשי מאסר על תנאי, קנס בסך 4,000 ₪.

בת"פ (רמלה) 38849-06-10 **מדינת ישראל נגד ציון אביטל** (3.4.13), הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירת איומים כלפי שופטת בכך שאמר "**את תשלמי את המחיר, כל חיך אני ארדוף אותך**". בהכרעת-הדין נקבע "הבעת העדר הסכמה, ואף תרעומת, מהחלטה או פסק דין שניתנים באולם בית המשפט, מן הראוי שייעשו בדרך מאופקת ומכובדת...".

בית-המשפט גזר על הנאשם, אב וסב בן 63, שנגמל מסמים, חלוף זמן של 4 שנים מיום העבירה, בעל עבר פלילי מכביד, **עונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות**, 6 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 2,000 ₪.

בת"פ 12823-09-18 (שלום רמלה) **מדינת ישראל נגד זאנה** (17.2.19), נדון נאשם, בעל עבר פלילי, שהודה, לא ניהל משפט, שאמר את הדברים בנסיבות של "עידנא דריתחא, תחת תסכול רב, שלא אמר דברים בדעה צלולה, שאיים על שופטת **לשלושה חודשי מאסר** בפועל במצטבר לתקופת מאסרו.

בת"פ 21654-10-13 (שלום רמלה) **מדינת ישראל נגד חמדאן** (27.12.16), נדון נאשם, בעל עבר פלילי, הודה, לא ניהל משפט, שאיים על שופטת באוזני אנשי שב"ס ל - 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

ג. שיקולי ענישה:

(1). חומרת המעשים:

דברי האיום שאותם השמיע הנאשם כלפי השופט, בנסיבות שנאמרו, **חמורים ביותר**.

אזכיר, כי הנאשם איים על השופט, **הדן בענייניו, אגב דיון**, במילים חריפות ביותר: "אני אחתוך אותך בגרון, אתה היטלר, אתה גרמני. אני אחתוך את עצמי, אתה לא מכיר אותי", **תוך שהחוזה על גרונו תנועה של שיסוף**.

זוהי אמרה חמורה ביותר, כאשר היא נאמרת לאדם בכלל ולשופט המפעיל את שיקול דעתו כלפי אותו אדם שאמר אותה, בפרט.

אין להקל ראש באמירה החריפה, מלאת העלבון: "אתה היטלר".

(2). המניע, התכנון והכוונה:

אמירה זו מצטרפת אל **נתון מרכזי לחומרה**, והוא **המניע** של הנאשם להגיד את הדברים כלפי השופט.

במהלך ניהול ההוכחות הסתבר, כי הנאשם אמר לשופט את דברי האיום, **לאחר תכנון מוקדם, ומתוך מטרה ברורה להשיג את פסלותו**.

אפנה בעניין זה אל **תגובתו של הנאשם לכתב-האישום**, כפי שהוצגה בעמוד 5 שורה 11 לפרוטוקול: "**הנאשם הגיע במטרה לפסול את השופט. שמע שמדובר בשופט מחמיר, שלא כדאי להישפט אצלו...**". וראו עדותו של הנאשם בעניין זה (עמוד 72 שורה 32 והלאה).

הנה כי כן, וזהו ממצא שנקבע בהכרעת-הדין, הנאשם **סבר, כי השופט המדובר הינו שופט "מחמיר" בדין ולפיכך אמר את דברי האיום כדי שהשופט יפסול את עצמו וענייניו יועבר לידי שופט, שלטעמו, מקל יותר בדין**.

לאמור: **הנאשם איים על השופט כדי להשיג רווח עונשי במשפטו**.

על כן, **איני** מקבל את טיעוני הנאשם לקולה, מפי ב"כ שלפיהם פעל הנאשם "ללא כוונה, ללא תכנון, ומחשבה תחילה...נאשמים בשעת כעס אומרים לפעמים דברים שלא מתכוונים אליהם" (עמוד 14 שורה 8 והלאה).

זוהי התנהלות מתוכננת, **נדירה בחומרתה**, שיתכן ונושקת כדי התנהגות של שיבוש מהלכי משפט.

אכן, אין זהו המקרה "הרגיל", שאותו פירטתי בגזרי-הדין דלעיל: הנאשם **לא אמר את דברי האיום בעידנא דריתחא, או מתוך תסכול, אלא בתוך מחשבה צלולה, תכנון ובכוונה** להשיג עבורו רווח ברור.

על כן, **כוונתו של הנאשם ממקמת את דבר האיום ברף העליון של המתחם.**

(3). עבר פלילי:

לנתונים אלו, יש להוסיף את העובדה כי מדובר **בנאשם בעל עבר פלילי** (13 הרשעות קודמות), במגוון עבירות, שעיקרן עבירות רכוש, אך גם עבירות רלוונטיות, בין השאר **עבירת איומים** (במ/1).

הנאשם, יליד 1986, **ריצה עונשי מאסר** בפועל לתקופות שונות - פרק זמן מרכזי מחייב הבוגרים: 4 חודשים, 8 חודשים, 6 חודשים, 20 חודשים, 20 חודשים, 15 חודשים, 26 חודשים, 18 חודשים, 19 חודשים, 16 חודשים.

לחובתו **מאסר מותנה בן שישה חודשים** (במ/2), בר הפעלה, שנגזר עליו בתאריך 16.11.16.

במילותיו האחרונות במסגרת תיק זה, נשוא המאסר המותנה, אמר כי הוא **"...רוצה להתקדם בחיים שלי ולהתחיל חיים חדשים. הייתי לומד להפעיל את הראש שלי ולחשוב על דברים"**.

הנה רואים אנו כי מילותיו הן מן השפה אל החוץ והוא שב ומבצע עבריינות.

אזכיר, כי לפי הטענה הנאשם מרצה עתה עונש מאסר בפועל בן 19 חודשים (בגיליון הרישום במ/1 נרשם כי מדובר בתקופה בת 16 חודשים - ת"פ 52188-07-2018 שלום ירושלים).

(4). התסקיר:

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר מאת שירות המבחן, אשר לימד על הדברים הבאים:

הנאשם גדל בתוך משפחה בה נחשף לאלימות, אלכוהול וסמים.

בטרם מעצרו ניהל הנאשם אורח חיים עברייני, שולי והתמכרותי.

עמוד 6

הוא סיפר כי מגיל 12 נהג לצרוך סם מסוג הרואין.

למרות הרשעתו, נטל אחריות קונקרטית וגם בתסקיר מסר הסבר שלפיו פעל משום "רצונו להחליף שופט בשל שמועות כי הינו שופט קשה, וחשש כי יקבל גזר דין חמור" (עמוד 2 פסקה אחרונה).

ניסיונות גמילה וטיפול מן העבר כשלו (עמוד 3 פסקה שניה).

בדיקת שתן שנערכה לו בתוך כתלי הכלא העידה על שימוש בסמים.

ההערכה היא כי רצונו להשתלב בהליך של גמילה הוא רצון מילולי בלבד, שלא עומדת אחריו מוטיבציה ממשית והוא אינו בשל להליך שכזה.

בסופו של יום, התסקיר לא כולל המלצה שיקומית.

(5). ניהול משפט:

הנאשם ניהל משפט, לא חסך בזמן ציבורי יקר ואין לגזור את דינו כפי שגוזרים את דינו של נאשם שהתנהל באופן המכיר בחומרת מעשיו, מתחרט ומכה על חטא.

(6). מסקנה:

המסקנה הברורה היא, שיש לקבוע את עונשו של הנאשם בחלק העליון של המתחם, נוכח טיב האיום, העבר הפלילי, הכולל עבריינות רבה ומגוונת - מאסרים שהוטלו עליו לא מנעו ממנו את החזקה לעיסוק בפלילים - העדר תסקיר שיקומי, ניהול המשפט, אך בעיקר נוכח המניע לאמירת האיומים כלפי השופט - הרצון לגרום לפסילתו כדי שדינו יעבור לשופט אחר.

ד. תוצאה:

אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 9 חודשי מאסר בפועל.

ב. אני מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה בן ששת החודשים, שנגזר על הנאשם במסגרת ת"פ 43650-05-14 שלום ירושלים (במ/2) בחופף ובמצטבר לעונש המאסר בפועל.

ג. סה"כ ירצה הנאשם **13 חודשי מאסר בפועל** שיצטברו לתקופת מאסרו הנוכחית.

ד. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצה אלא אם כן יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירה בה הורשע.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"ז סיוון תשע"ט, 30 יוני 2019, במעמד הצדדים.